

Posudek školitele
na diplomovou práci
Holokaust – příčiny, důsledky, jak zabránit opakování.

Autor: Zuzana Weisskopf.

Autorka práce zaměřila ve své diplomové práci pozornost na problematiku holokaustu. V tomto tématu, které je velmi široké a lze o něm pojednat z celé řady aspektů, se autorka soustředila na zkoumání názorů na příčiny, důsledky a možnosti zabránit jeho opakování. Svůj výzkum založila na rozhovorech s vybraným vzorkem respondentů, které za tímto účelem rozdělila do dvou skupin. První skupina zahrnuje názory respondentů, kteří byli postiženi holokaustem a přežili, druhou skupinu pak tvoří názory těch, kdo holokaust nezažili nebo jím nebyli postiženi. Respondentům v obou skupinách bylo položeno celkem pět shodných otázek; jejich odpovědi na tyto otázky jsou pak v závěru každého rozhovoru komentovány a konfrontovány s ostatními. Tento výzkum představuje hlavní a podstatnou část předložené práce. Té autorka předeslala úvod, v němž zmiňuje názory objevující se ve vybrané odborné literatuře, všímá si některých jevů v židovských dějinách vyplývajících z antijudaismu a též připojuje své vlastní komentáře. Celou práci zakončila autorka shrnutím názorů respondentů a určitým pokusem o obecnější zhodnocení konkrétních odpovědí vybraných respondentů.

Připomínky.

Co se týče členění respondentů, měl být úodle mého názoru vynechán Arnošt Lustig, protože autorka neměla možnost zaznamenat přímo jeho odpovědi na položené otázky. To co říká jeho syn Josef by patřilo spíše do druhé skupiny, kde mohla zařadit detajlnější odpovědi na soubor pokládaných otázek. V první skupině mohly být otázky položeny i těm, kdo sice období holokaustu zažíval, ale nebyli jím postiženi (sem by asi patřil prof.Kvaček). V druhé skupině měli být respondenti rozděleni na potomky postižených a na osoby narozené po válce, jejichž rodiny nebyly holokaustem postiženy.

Zcela nedostatečně je uveden seznam použité literatury. Není vůbec řazen alfabetycky a uvedené údaje neodpovídají normě. Není činěn rozdíl mezi prameny a literaturou – vydané vzpomínky postižených jsou svým charakterem prameny. Ne všechny publikace citované v poznámkách pod textem jsou uvedeny v soupisu literatury a pramenů (např.

pozn. 7, s. 15; pozn. 35, s. 46; pozn. 53, s. 76), některé poznámky jsou nejasné nebo neúplné (např. pozn. 21, s. 27; pozn. 30, s. 36-37; pozn. 34, s. 42; pozn. 41, s. 58).

V práci se též vyskytují gramatické chyby (např. nakladatelství Academia psáno academia /s.79/, církve by měli učit /s. 71/ aj.), vyjadřování autorky často nabývá formu hovorového jazyka, který by neměl být v odborné práci používán.

Hodnocení.

Za hodnotnou část práce považuji její hlavní část zachycující určité spektrum názorů různých respondentů na příčiny a důsledky holokaustu a možnosti zabránit jeho opakování. Proto se domnívám, že přes výše uvedené nedostatky práce by bylo možno hodnotit jí jako dobrou. Autorka by se měla při obhajobě vyjádřit k otázce zda-li se v některých bodech shodují názory zkoumaného vzorku neoborníků (s výjimkou prof. Kvačka) s názory odborníků – historiků zabývajících se holokaustem.

V Praze dne 31. 7. 2012

Doc. PhDr. Bedřich Nosek, CSc.